

Can Pastallé

Castellbisbal

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Terme de Castellbisbal. Can Pastallé s/n (08755 Castellbisbal)
Emplaçament Des de la BV-1201, cal prendre el camí nou a Ullastrell, a uns 5 km.

Coordenades:

Latitud: 41.49842
Longitud: 1.94699
UTM Est (X): 412110
UTM Nord (Y): 4594624

Classificació

Número de fitxa 08054 - 121
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle XV-XXI
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL 3727-I
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 000301900DF19C
Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: dv., 08/07/2011 - 02:00

Descripció

Masia formada per un cos principal de planta quadrangular cobert a dues aigües, al qual s'adossen diversos cossos de diferents alçades i plantes. Aquests cossos s'afegeixen creant un mur de tancament que envolta el mas i que crea un pati interior destinat a tasques agrícoles. L'accés es realitza mitjançant un portal obert en un tram del mur encarat a llevant. L'edifici una construcció feta en mur de mamposteria irregular amb alguns trams de maó. Tot el conjunt es troba arrebossat amb ciment portland i pintat de color blanc. Com ja s'ha dit anteriorment, el cos principal és de planta quadrangular i es troba cobert a dues aigües amb teula i el carener perpendicular a la façana. Compta amb planta baixa i primer pis. La façana principal es troba orientada migdia i presenta poques obertures. Entre elles destaca el portal principal d'accés a l'edifici situat en el costat Est de la façana i format per un arc de mig punt adovellat, la pedra del qual destaca per sobre de l'arrebossat de la façana. A més d'aquesta, apareix una finestra rectangular a la planta baixa i dues finestres de petites dimensions a nivell de primer pis. A l'extrem nord-oest de l'edifici principal s'ha adossat un cos quadrangular que puja una planta més i acaba amb unes golfes obertes a migdia, cobrint-se de forma autònoma amb una teulada dos vessants. A l'extrem nord-oest s'afegeix un altre cos independent, al qual es té accés des del camí. Es tracta d'un cos rectangular cobert a dues aigües amb una porta oberta a nivell de primer pis destinada segurament a la descàrrega de la verema. Cal pensar doncs, que es tracta d'un antic espai destinat a tines. Al llarg de tota la façana de migdia s'adossa un altre cos rectangular i planta baixa, cobert amb teulada inclinada, destinat a cobert pels animals.

Observacions:

El mas es troba inclòs al llistat de masies del POUM amb el núm. B.1.13

Història

Els orígens de Can Pastallé o Pasteller es remunten al període medieval, ja que al rebedor del cos principal s'observen algunes rajoles amb una inscripció del 1491. En la documentació parroquial hi ha notícies d'una persona identificada com En Pastallé, que podria ser identificat amb el propietari del mas l'any 1474. RUIZ (1998: 48). El 1538 apareix perfectament consolidada com a masia. Aquell any, Hipòlita, àvia de Lluís Requesens i Zúñiga, señor de Castellbiabal, va comprar els delmes d'aquesta propietat. Al cens parroquial del 1573 apareixen diversos masos anomenats Pastaller: Pastaller de Baix, Pastaller de Dalt i Pastaller de les Illes, tots ells habitats per famílies que duen aquest cognom. Al cens del 1600 només apareixen recollides dues famílies: Pastaller de Dalt i Pastaller de Baix, i totes dues duen el cognom Pastaller, per la qual cosa no es pot precisar quina de les dues és l'original de la casa. RUIZ (1998: 163). En el cens efectuat el 1752 per Fadric Vicenç Álvarez de Toledo i Osorio, señor de Castellbisbal, apareix com a propietari Jaume Pastallé. MATEU (1999: 50) La casa va ser habitada fins a mitjans del segle XX. Durant les darreres dècades del segle va ser convertida en un centre de recuperació. La casa ha estat reformada pels actuals propietaris executant obres de manteniment conservant, així, la seva estructura i els seus elements originaris.

Bibliografia

MATEU MIRÓ J. (1999) Les masies de Castellbisbal. Publicacions del Museu de la Pagesia. Castellbisbal.
RUIZ I ELIAS, A. (1998) Notes històriques: parròquia de Castellbisbal. Castellbisbal.

